

(Данас, 12.02)

Драги Борисе,

Многи ме блогери, шалабајзери, курајбери и пицопевци оптужују да ти повремено пишем не бих ли се докопао какве амбасадуре, што само сведочи о жалосном стању њихове безбедносне културе. Моје су амбиције, наиме, неупоредиво веће.

У почетку сам био намерачио да постанем диктатор, али ме је Слободан Антонић благовремено „прочитао“ и смрсио ми конце. У неку руку ми учинио услугу. Не можеш бити шеф војне хунте са чином разводника ЈНА. Лепо ми је мајка говорила да идем у војну школу, али сад је касно. Да сам послушао мудру родитељку, не бих ти ја сад писао. Знао бих шта ми је чинити. Овако, нема ми друге него да се уклопим у институције система. У том смислу - драги Борисе - чувши да се шушка о реконструкцији владе - предлажем ти да направиш дијалектички скок, хајде да речемо и коперникански обрт и да ме поставиш за премијера.

Шта мене препоручује за тај одговорни посао? Полако. Све по реду. Ти знаш да сам ја ајдук, рчин-човек, строг али праведан и да ми је политички узор Јего Сијателство књаз Милош Обреновић. Не могу ти, додуше, обећати брз повратак Косова под твоју и моју будућу власт, па ће нас Ћосић и даље сматрати корумпираним издајницима који Србију удаљавају од мајчице Русије и будзашто је продају мондијалистима и империјалитсима. Ћосића ваља разумети. Он је из Пичковаца у Београд дошао на каросерији концептуалног руског камиона, па му се ономад опет причинило да руски камиони долазе. Лепо сам ти, брате, писао, кад оно би, да ћеш ма колико се око Косова трудио, ма шта радио, ма колико не спавао, у очима лажних праведника заувек остати издајник. Џаба ти посао. Не палиш трафике, не отимаш возове и не носиш беџ са слоганом КОСОВО ЈЕ СРБИЈА. Уношењем извесне дозе рационалности у српску политику за срце си ујео чика-Геџу одбацујући његов генијални политички мото МИ МОЖЕМО И ОНО ШТО НЕ МОЖЕМО. Како ствари стоје ти си - драги Борисе - дошао до дувара. Или ћеш Геџин моронски слоган претворити у државну политику, на шта те његов човек у твојој служби навраћа; или ћеш наставити ову политику распадања (само имај на уму да Србија није уранијум и да јој неће требати хиљаду година да се распадне) или ћеш стиснути петљу, поставити ме за премијера и дати ми одрешене руке да спроведем моје Начертаније. Било би безбедносно неодговорно да сад улазим у ситна цревца тајног Начертанија. Али са Драганом Папићем као саветником, у стању сам да у разумном року направим значајне помаке. Као премијеру „нестраначком интелектуалцу“ непопуларност

Кандидатура

Пише: Светислав Басара
субота, 13 фебруар 2010 20:58

начертанијских мера била би приписана само мени, а ефикасност и успехе комотно можеш приписати ДС-у и теби. Поштено. Тврд ти стојим да би у току једног тромесечја министарске мујавине, уграђивања, сарадња са тајкунима, неовлашћена возикања и сви други мурдарлуци завршили у ропотарници историје. А још мање би ми времена требало да попечитеље доведем к познанију права и да им утувим у главе да „министар“ у преводу на српски значи слуга, а јок дахија. Не бих, богме, седео скрштених руку ни на дојаве из твог државног апарата да је Коштуничин ненародни режим, а можа и он лично, имао неке бизнисе са све популарнијим двоструким држављанином Шарићем. Ето тако. Ако ме се сетиш за Дан безбедности, знаш где ме можеш наћи. Преломи паметно!